BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 61-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL 10 LEI
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 180 Duminică 2 Iulie 1944
8 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL
PROVINCIA:
Lei 700 pe 3 luni
Lei 1300 pe 6 luni
Lei 2500 pe 12 luni
CAPITALA:
Lei 800 3 luni
Lei 1400 6 luni
Lei 2600 12 luni
AUTORITAȚI
Lei 3500 pe an

UNIVERSUL

ABONAMENTE
U. LITERAR
6 luni 450 lei
12 luni 800 lei
U. COPIILOR 6 l. 460 lei-12 l. 900, RADIO U. 6 l. 600 lei-12 l. 1000. Z. ȘTIINȚELOR 6 l. 600-12 l. 1000 lei. VESELIA 6 l. 450-12 l. 800 lei. TR. SUFLET 6 l. 320-12 l. 600 lei

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

SCHIMBUL CU SATELE

Am atins și cu alte prilejuri, în articolele noastre, problema desvoltării legăturilor comerciale dintre satele și orașele noastre și în deosebi problema organizării schimbului cu produsele respective. Lipsa de interes pe care am arătat-o acestei probleme în trecut, deși ea forma, în ultimă analiză, una din premizele îmbunătățirii stărilor economice în mediul nostru rural, a permis ca în punctele de contact, în schimbul de produse dintre sat și oraș, să se infiltreze elemente neromânești, care, în scurt timp, au acaparat aproape tot târgul transacțiunilor din acest important sector. Rând pe rând au trecut în mâna străinilor: comerțul și colectarea cerealelor țărănești, comerțul și colectarea ouălor, a blănilor de miel (Karakiul), a pieilor, a fulgilor, penelor și pufului de păsări, a lânei și părului, a scoarțelor țărănești (mai ales din Basarabia), etc.

Speculând până la sânge lipsa de organizare a micului producător român, nepriceperea comercială și mai ales nevoia lui de numerar, intermediarii străini și-au format din aceste operațiuni un vast câmp de afaceri, care, pentru aproape unanimitatea lor, constituia prima etapă de pătrundere în marele comerț intern, în întreprinderile de export și în marea industrie națională...

Acelaș proces de infiltrare străină s'a desvoltat și în aprovizionarea satelor cu articole orășenești (stămburi, unelte, sare, gaz, produse R. M. S.), cum și în comerțul rural de băuturi spirtoase, care, în unele regiuni, ca Basarabia, Moldova, Bucovina, Maramureș, se aflau de asemeni în proporții covârșitoare în mâna neromânilor.

Acțiunea de românizare, cu toate greșelile și șovăirile ei inițiale, a adus — cel puțin în sectorul care ne interesează — îndreptările cuvenite, așezând elementul românesc la temelia schimbului de produse între sat și oraș, aproape în toate ramurile de schimb și aproape în toate regiunile țării.

In ce privește compartimentul colectării pieilor, trecând prin acel al prelucrării și al comercializării produselor, precum și acela al importului, e locul să recunoaștem că s'au obținut rezultate foarte bune sub raportul acțiunii de românizare. In ultimul număr al publicației lunare de studii și informații „Industria de Piele și Incălțăminte", număr închinat aniversării a 5 ani de activitate (1939—1943) a O. R. A. P.-ului și a industriei noastre de pielărie și încălțăminte, se publică un bilanț, în care găsim date deosebit de prețioase cu privire la românizarea acestor isvoare de muncă și de câștig. In 1939, la înființarea O. R. A. P.-ului, comerțul de piei crude era aproape în întregime deținut de neromâni. Din cei 150 colectori de piei crude pe cari i-au găsit oficiul O. R. A. P. pe piață, 118 erau evrei, reprezentând 78.66% din total; 11 străini, reprezentând 7.34% din total și *21 români*, adică abia *14%* din total. Ințelegând care erau datele adevărate ale problemei, conducerea O. R. A. P.-ului și-a dat seama că o românizare serioasă a acestei ramuri de activitate nu se poate obține decât prin formarea de noui cadre de colectori pricepuți, harnici și cinstiți, recrutați din elementele băștinașe și cari să asigure o bună manipulare și conservare a pieilor, spre a se obține și o îmbunătățire calitativă a pieilor colectate. S'a înființat astfel o școală de practicanți colectori și, paralel, cursuri de pregătire și perfecționare pentru controlorii respectivi. S'a procedat sistematic și serios, dându-se elevilor noțiuni precise asupra raselor de vite, asupra tehnicei tăierii și studiului pieilor, asupra organizării lucrului în magazii, noțiuni de tăbăcire, alături de noțiuni de ordin comercial, contabile, noțiuni de drept, fără să se neglijeze nici lucrările practice la abator și la magazie. Școala de practicanți colectori a fost frecventată de 90 tineri români, cu studiile liceale și chiar universitare, iar ultima serie a fost constituită numai din invalizi proveniți din actualul război, angajați la centrele de colectare. Rezultatul pe teren: avem azi 150 colectori în țară, din care *131* (87.34%) sunt *români*, iar restul de 19 (12.66%) minoritari.

Dacă ținem seamă că și în compartimentul industriei de pielărie și încălțăminte, casi în acel al comerțului cu aceste produse, s'au realizat, grație aceleiași acțiuni metodice și stăruitoare, rezultate aproape tot atât de mulțumitoare, nu avem decât regretul, că nu în toate sectoarele s'a putut atinge același ritm și aceleași dimensiuni, în marea acțiuni a românizării vieții noastre economice.

Prelungirea termenului

pentru plata contribuției minimale la Imprumutul Apărării Naționale, până la data de 31 Iulie 1944

Ministerul de finanțe aduce la cunoștința contribuitorilor că termenul de 1 Iulie 1944, prevăzut de art. 27 din legea 236 din 23 Aprilie 1944, până când se putea achita contribuția minimală la Imprumutul Apărării Naționale din 1944, se prelungește până la data de 31 Iulie 1944 dată după care contribuția minimală neachitată se transformă de drept și pe aceeași dată în impozit.

Toți cei care nu vor achita până la data menționată mai sus contribuția minimală la imprumut, nu vor mai primi titluri ale imprumutului respectiv, ci vor fi urmăriți, după acea dată, pentru sumele corespunzătoare cu titlu de impozite.

SITUAȚIA PE FRONTUL DE RĂSĂRIT

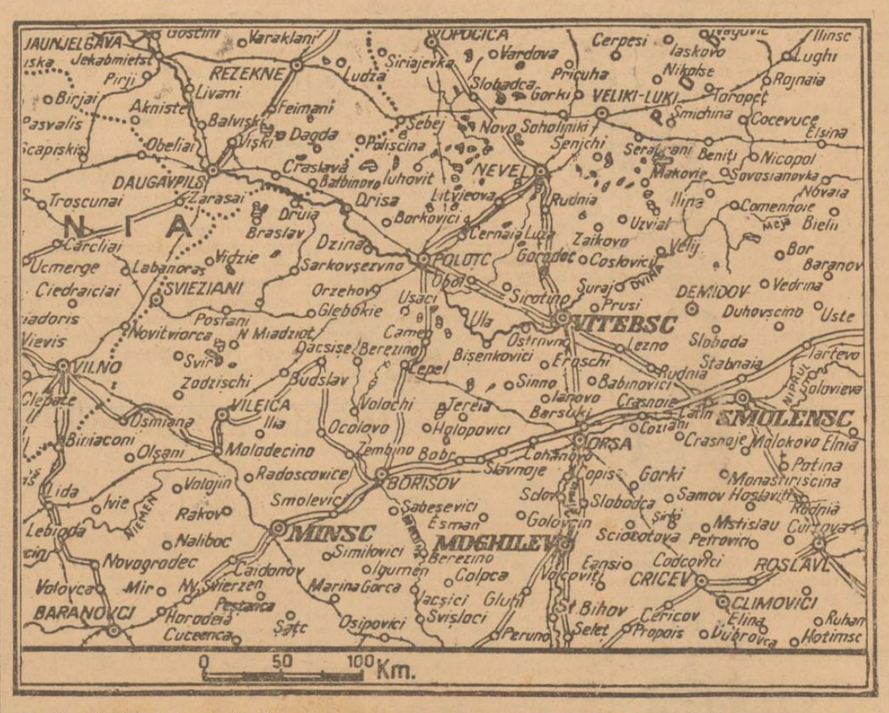

Berlin, 30 (Rador). — Se dau următoarele amănunte cu privire la luptele depe frontul de răsărit:

In cursul ofensivei de vară bolșevice, care acum a împlinit o săptămână, acțiunile de luptă s'au deplasat Joi pe un front larg în sectorul Berezina.

Aripa de atac dinspre nord a sovieticilor a pătruns într'adevăr până la Sluzk și a atins astfel înălțimea pe care se află așezat Minskul.

Armata blindată bolșevică, care a înaintat dinspre Vitebsk în general în spre sud-vest, se află cu vârfurile ei cele mai înaintate în regiunea Lepel.

Intre acestea, formațiile germane rezistă pe Berezina în îndârjite lupte încununate de succes împotriva centrului mișcărilor de atac sovietice.

Lupte deosebit de înverșunate s'au dat Joi pe autostrada Orșa-Minsk, lângă Borisov.

Sovieticii au înaintat aci de ambele părți ale autostradei cu deosebit de puternice formații de tancuri și motorizate și au împins pe Berezina slabele elemente de siguranță germane, care rezistau încă la răsărit de Borisov.

Urmărind îndeaproape, bolșevicii au încercat să forțeze trecerea fluviului la sud și la nord de marea arteră de comunicație pentru a învălui trupele germane dela Borisov.

După lupte înverșunate ce au durat mai multe ore, în cursul cărora aviatorii de vânătoare și artileria antiaeriană au nimicit 53 de tancuri sovietice, au putut fi păstrate toate pozițiile germane.

Marele atac bolșevic împotriva pozițiilor depe Berezina s'a năruit astfel în acest sector.

Garnizoana germană încercuită dela Bobruisk și-a eliberat comunicațiile cu spatele prin lupte date Joi și se află acum într'o mișcare de desprindere în spre vest și nord-vest pentru a se încadra în frontul propriu.

Pe cursul superior al Berezinei, adică la nord de Borisov, slabe forțe sovietice au reușit să formeze peste fluviu două capete de pod, care au și fost zăvorite.

Nu se anunță acțiuni de luptă mai mari din acest sector pentru ziua de Joi.

Dimpotrivă, lângă Polosk, s'au înregistrat lupte foarte grele.

Bolșevicii au pus în acțiune unități deosebit de puternice de tancuri și de infanterie împotriva flancului din spre sud-vest al arcului de front dela Polosk, pentru a face să se prăbușească sectorul drept al aripei de nord a frontului de răsărit.

In lupte foarte grele care au durat toată ziua, formațiile germane au trebuit să se retragă cu câțiva kilometri la extremitatea aripei drepte. Totuși, a putut fi dejucată străpungerea plănuită pentru a se căilea în spatele frontului german

In afară de mai multe mii de morți, bolșevicii au pierdut în regiunea de luptă Polosk, Joi, 16 tancuri și 13 tunuri.

Puternice forțe de avioane de bătălie și de avioane de bombardament-vânătoare germane au sprijinit greaua luptă defensivă a armatei terestre prin atacuri concentrice împotriva coloanelor sovietice de tancuri și de autovehicule, în vreme ce mai multe sute de avioane de vânătoare germane au dat înverșunate lupte aeriene cu regimentele de avioane „Stormowik" deasupra regiunii defensive de vară sovietice.

Pe intreaga întindere a frontului de răsărit, bolșevicii au pierdut 40 avioane.

Prin bombe și cu tirul armelor de bord au fost distruse în regiunea Bobruisk și lângă Polosk 21 tancuri și două tunuri.

Alte tancuri au fost nimicite de avioanele de bătălie germane, care au intervenit în luptele din istmul Carelici.

In afară de aceasta, Joi au fost incendiate aproape două sute de autovehicule, iar mai multe poduri importante pentru traficul de aprovizionare sovietic au fost aruncate în aer prin loviturî în plin.

TRATATIVE FRANCO-GERMANE

Berlin, 30 (Rador). — La întrebarea dacă între guvernul Reichului și guvernul din Vichy sunt în curs tratative privitoare la o contribuție mai însemnată a Franței la război, la Wilhelmstrasse se declară că nu se poate da nici o informație asupra actualelor tratative dintre guvernul Reichului și guvernul francez și nici în ce privește întrebarea referitoare la o eventuală angajare mai puternică a Franței în războiul comun.

PREMIZE ARDELENE PENTRU MÂINE

de GABRIEL ȚEPELEA

Revenirile asupra trecutului, atât de frecvente la publiciștii ardeleni, au dat ocazie unor confrați grăbiți să situeze întreaga provincie de peste munți pe o linie de încremenit conservatorism. N'au sesizat acești confrați nici rostul actualizărilor istorice, nici îndemnul ce se strecura din fiecare filă îngălbenită a trecutului. Noi n'avem iluzia că totul începe cu noi, fiindcă viața nu începe cu fiecare generație, ci continuă. In cadrul nouei generații și în cadrul vremurilor noi, încercăm să ne fixăm și noi vrerile, atenți la „înapoi", pentru a despica drum drept și fără ocolișuri „înainte".

Domeniul în care avem atâta de făcut și care este mai mult în funcție de noi, este domeniul social. Aici ni se cere înțelegere justă, intuiție și premiza oricărei înțelegeri sociale este *suferința*. Or, ce este trecutul Ardealului decât o succesiune de opintiri sub jugul opresiunilor? Iobagii de ieri nu pot sta încremeniți în fața suferințelor neamului.

La răspântii de istorie reînvie amintirea haiducească a lui Horia, focurile de pe Zărand și umilințele neamului, Ardealul care a suferit, înțelege suferința și va fi în prima linie atunci când va fi timp pentru reparații sociale și reconstrucția societății.

Și mai are provincia de peste munți *o notă mai accentuată de apropiere între „domni" și popor*, ca orice alt colț de țară. Vexațiile stăpânirilor străine n'au permis pe pământul robit al Ardealului alcătuirea de grupuri sociale distincte, în cadrul neamului nostru.

In Ardeal, exploatatorii erau străini, iar acei dintre intelectuali cari ardeau de dorul de parvenire trebuiau să-și renege și sângele.

Trecutul de asuprire de ieri a creat climatul apropierii dintre intelectuali și popor, atât de necesar pentru ziua de mâine. Cele câteva rătăciri de după Unire nu schimbă, în mare, o linie de permanență istorică. Intelectualii din Ardeal erau îndrumători și un plus de cunoaștere din partea lor, implica și o îndatorire de sacrificiu.

In Ardeal a persistat mereu convingerea că o funcție nu este creată pentru fericirea personală a titularului, ci este doar un mijloc de îndrumare a celor mulți. Numai revenind la o asemenea convingere se va putea crea climatul necesar al armoniei sociale și al progresului.

Sub cnutul stăpânirilor străine s'a forma în Ardeal mai puternic *spiritul de coeziune, de asociație*. Ritmul vieții moderne nu permite izolări, ci integrări în comunitate.

Ardealul, prin cooperativele sale mai numeroase, prin asociațiile sale, prezintă aspecte mai avansate de participare responsabilă la viața socială și comunitară.

Dragostea de muncă e în general un atribut al Românilor. In acest compartiment ardelenii s'au evidențiat dela portarul de bloc din București până la înaltul demnitar. Poporul român n'a trăit din exploatarea altora, ci din munca sa proprie și pentru lumea de mâine, în care nu vor mai exista derobări dela legea muncii, acesta este un capitol deosebit de prețios.

Mai trebuiesc subliniate între calitățile ardeleanului cari constituie o punte spre mâine: *spiritul de organizare, dârzenia* și *dinamismul Ardealului*.

Ardealul are conștiința drepturilor sale și nu se pleacă în fața vitriigiilor până când nu va înfige pe creasta vremii steagul dreptății.

Dinamismul și inflexibilitatea Ardealului sunt premize prețioase pentru orice luptă, fie națională, fie socială. Ardealul știe că nimic nu se obține fără luptă în viață; deaceea e gata oricând pentru o mobilizare a tuturor energiilor.

Conservatorismul este în general atitudinea celor molatici. Ardealul, prin construcția sa sufletească, este pornit spre luptă și dinamism și nu spre încremenire.

Iată câteva trăsături sufletești ale unei provincii cu care se înfățișează o nouă generație de ardeleni în fața viitorului, conștientă că pe lângă îndatoririle luptei naționale, nu trebuie să uite lumea pălmașilor din care s'a ridicat.

COMANDAMENTUL DE CĂPETENIE AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAȚIUNILOR DIN ZIUA DE 30 IUNIE 1944

Pe Nistrul inferior, în Basarabia de mijloc și pe frontul Moldovei, nici o activitate de luptă deosebită.

VIZITA DOMNULUI MAREȘAL ANTONESCU IN BUCOVINA

D. Mareșal de vorbă cu ostașii săi încercați în lupte (PK-SMP)

PROFEȚIILE ȘTIINȚEI

de I. VION

Lumea profană nu își dă încă seama de uriașele progrese tehnice făcute, mai ales — din păcate — în domeniul uneltelor perfecționate de distrugere și chiar specialiștii nu cunosc, din cauza discreției explicabile a statelor beligerante, bazele multora dintre ingenioasele invențiuni ale războiului actual, decât prin deducții sumare.

Faptul că realitatea, de multe ori cruntă, a depășit cu mult imaginația unor scriitori ca Jules Verne ori H. G. Wels, în operele cărora profeția lucidă era întărită de cunoștinți tehnice și geografice, determină pe oricine să se oprească mai atent la fantasticele preziuni cu cari Pierre Devaux zugrăvea acum câțiva ani, în „L'avenir de la Science", lumea în anul 2000.

Dela raze mortale și bolid astronautic, până la cultura agricolă fără pământ, ideile sunt în aer, scrie Devaux; totul depinde de o selecție serioasă, spre a stabili o deosebire între realizabil și utopic.

In categoria celor dintâi, pentru viitorul apropiat se enumără: standardizarea vitezei trenurilor aerodinamice la 160 km. pe oră; perfecționarea televiziunii și a telecinematografului prin „înregistrarea" spectacolelor și redarea lor la ora dorită; televiziunea reclamă la telefon, realizată în Germania; încălzirea orașelor printr'o uzină centrală și distribuirea căldurii marcată prin contor, ca la electricitate, realizată în Anglia; metropolitan ultra-rapid ca la New-York; vitrine invizibile cu geamuri bombate, ca la Paris; automobile economice; pregătirea specială a semințelor pentru sporirea producției în agricultură; unelte agricole automate; desăvârșirea circulației rapide pe Rhin, Rhône și Dunăre; mărirea vitezei avioanelor până aproape de viteza sunetului (1224 km. pe oră).

In științele biologice și în medicină sunt de așteptat dezvoltări în chimioterapia sulfamidelor și a metodelor de imunizare ale lui Ramon, perfecționări în chirurgie, leacul anginei pectorale, etc. etc.

Tot în capitolul realizabilu-

(Continuare in pag. 2-a)

RUPEREA RELAȚIILOR DIPLOMATICE

DINTRE STATELE UNITE ȘI FINLANDA

Amsterdam, 30 (Rador). — Corespondentul agenției „D. N. B." transmite:

Agenția „Reuter" anunță din Washington că Statele Unite au rupt relațiile diplomatice cu Finlanda.

D. Gullian, însărcinatul cu afaceri al Statelor Unite, a primit instrucțiuni, după cum adaugă agenția „Reuter", de a cere pașapoarte atât pentru el, cât și pentru colaboratorii săi, dela guvernul finlandez.

Nici din Statele Unite, nici din Finlanda, nu s'a confirmat până acum această știre englezească.

❖

Stockholm 30 (Rador). — O știre a Biroului Internațional de Informații, retransmisă de agenția D.N.B., anunță:

Chestiunea finlandeză a format obiectul unei lungi desbateri în ședința secretă de Joi a Dietei finlandeze, după cum semnalează ziarul „Stockholms Tidningen".

Se poate presupune — scrie ziarul — că cei doi purtători de cuvânt ai guvernului, președintele de consiliu, Hansson, în Camera Deputaților și ministrul afacerilor străine, Guenther, în Senat, au declarat că guvernul a persistat până la capăt în sforțările lor tinzând să obțină ca Finlanda să se retragă din război.

Desbaterile au fost mult mai îndelungate decât se așteptă.

CENTRUL DE GREUTATE AL LUPTELOR DE PE FRONTUL DE INVAZIE

Berlin 30 (Rador). — **Punctele de sprijin germane din regiunea Cherbourg au continuat Joi rezistența lor eroică.**

Deasemeni, pe peninsula Jobourg, grupul de luptă german de sub conducerea locotenent-colonelului Keil, a respins toate atacurile inamice în lupte grele.

Deoarece bateriile de coastă ale marinei noastre continuă să domine regiunea maritimă din fața portului Cherbourg, inamicul nu a mai făcut nici o încercare de a forța intrarea în radă.

In sudul peninsulei Cotentin, inamicul se regrupează fără ca să fi trecut aci până acum la contraatacuri.

La nord de Saint Lo, nordamericanii au înaintat de două ori cu puternice forțe de infanterie sprijinite de artilerie și de avioane de bătălie, dar au fost respinși pe bazele lor de plecare printr'un contraatac, după o luptă înverșunată ce a durat mai multe ore.

Centrul de greutate al atacurilor inamice a continuat să fie Joi în regiunea dela sud-vest de Caen.

Englezii au încercat, angajând puternice forțe de artilerie și de avioane de bombardament, să lărgească locul lor de pătrundere depe râul Odon înspre nord-est și spre sud-vest.

Incercările lor de străpungere înspre sud s'au năruit sub tirul artileriei și al aruncătoarelor de grenade.

Deosebit de îndârjite au fost luptele din valea râului Odon, lângă Gavrus.

Inamicul a încercat să sdrobească flancul stâng al forțelor germane aflate lângă Esquay. Totuși, câteva tancuri germane au pătruns, la rândul lor, în flancul „penei" inamice.

Ele au nimicit 23 tancuri inamice și au alungat pe inamic din ruinele localității distruse Gavrus.

Contraatacuri germane înaintează actualmente încet, dar necontenit, în ciuda înverșunatei rezistențe vrăjmașe și a tirului violent al artileriei.

Baterii antiaeriene au sprijinit luptele formațiilor terestre germane.

La răsărit de fluviul Orne, au dat greș atacuri locale britanice.

In fața estuarului fluviului Orne, ca și în estuarul Senei, se află că și până acum o flotă de debarcare inamică ce sporește necontenit ca număr.

Ea este proteguită de un vas de bătălie și de numeroase crucișătoare și distrugătoare.

Formațiuni de siguranță ale marinei de război au menținut în regiunea Canalului Mânecii contactul cu inamicul și au doborât iarăși câteva avioane de bombardament-vânătoare atacatoare.

Locotenentul de marină Martinssen, comandantul vasului de patrulare amintit în comunicatul militar german din 29 Iunie, care a scufundat un distrugător inamic într'un greu duel de artilerie lângă insula Jersey, a fost decorat, ca recunoaștere a succesului său ce iese din comun, cu Crucea de Cavaler al Crucii de Fier.

Un convoi inamic, care a trecut Joi după amiază prin strâmtoarea Dover, a fost luat sub focul bateriilor marinei de război cu tragere îndepărtată. După mai multe lovituri, vasele s'au înconjurat cu ceață artificială.

După ultimele rapoarte ale avioanelor de recunoaștere, un mare vas petrolier a fost grav avariat și a eșuat. Atât încărcătura, cât și vasul, trebue să fie socotite ca pierdute de inamic.

TEATRUL DE RĂZBOI DIN FRANȚA

PRIN PORTURILE ȘI PORTULEȚELE NORMANDIEI

Să uităm pentru moment grozăviile războiului și să nu mai privim îngrijorați spre văzduh, de teamă să nu ne cadă, din chiar senin, vreo bombă aducătoare de moarte, nici să nu ne pese că ne-ar veni din unul din cele patru puncte cardinale, niscai ghiulele, gloanțe sau alte născociri diavolești, menite să ne pue capăt vieții. Să profităm de faptul că suntem în Normandia, la malul mării, după ce am vizitat Mont-Saint-Michel, Minunea Occidentului, și să ne îmbarcăm pe un vaporaș sau mai bine pe o mare barcă de pescari și să cercetăm mai de aproape coastele acestei regiuni așa de bogate în porturi, porțulețe și plaje, vestite în toată lumea.

Ne vom îmbarca la GRANVILLE, pe coasta de apus a peninsulei Cotentin, nu departe de golful Mont-Saint-Michel. Granville e un oraș cu o populație de peste 10.000 de loc., și un port fortificat la gura râului Boscq, având și o plajă mică, dar frumoasă. Orașul, care datează din sec. al XII-lea, e alcătuit din două părți cu totul deosebite: „orașul de sus", așezat pe o stâncă râpoasă ce înaintează în mare și înconjurat de fortificații vechi și „orașul de jos", dincoace de această stâncă. Portul orașului e un punct de plecare important al pescarilor cari se îndreaptă spre Oceanul Atlantic, până la Islanda, ca să-și arunce năvoadele pentru vânatul peștelui numit „morue" (să nu se confunde cu morunul!), din a cărui carne, sărată și uscată, se prepară batogul, numit la noi bacalliar, și din al cărui ficat se scoate așa zisa „untura de pește". Tot din acest port, apărat de un dig lung de 540 de m., pleacă vapoarele pentru insulele engleze Jersey și Guernesey. E interesant de observat cum, la venirea fluxului, apele mării se ridică aci cu 14 m. mai sus decât nivelul la care scad în timpul refluxului.

Plecând dela Granville spre Nord, de-a-lungul peninsulei Cotentin, nu ne vom opri decât la vreo 80 de km. mai departe, în micul port Carteret, care e și o mică stație balneară, la gura râulețului Gerfleur. Multă lume vine aci, pentru că nu e departe de insula Jersey, către care pornesc zilnic vaporașe, în timpul verii.

Continuând drumul spre Nord, ne vom îndrepta spre capul Hague, la extremitatea de N.-V. a peninsulei, căci e o regiune pitorească, cu aspecte variate, de o frumusețe sălbatecă. Tinutul e mai ales interesant prin stâncile

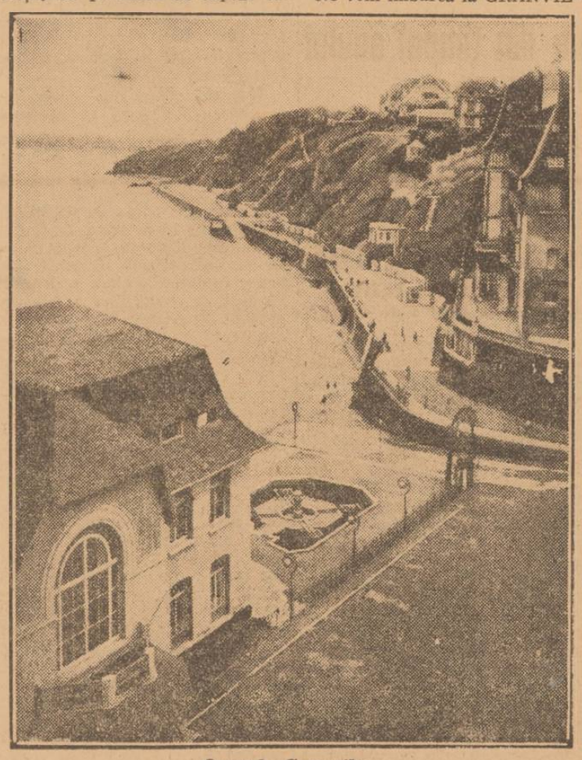

Orașul Granville

(Continuare in pag. 2-a)